

אש קודש

התחפושת הכי יהודית לפורים!

וגם: השלמה לפרשת תצווה – משל הקופים וכובעים!

שאלתי ובקשתי
אם מצאתי חן בעיניך מלכי
הושט לי נא שרביטך
המתק את כל גבורותיך
כי איככה אוכל וראיתי
ברעה אשר אמצא את עמי
ואיככה אוכל וראיתי באובדן מולדתי
מן המיצר קראתי י-ה ענני במרחב י-ה
(בנימין לגדאוו)

זוהי עבודת הפורים, לבוא אל המלך כמו
שאנחנו!, ועכשיו השלמה לפרשת תצווה:
'להעלות נר תמיד'
וברש"י 'עד שתהא השלהבת עולה
מאליה'. משל לאדם שישן ביער עם עגלה
מלאה בכובעים שקנה כדי למכור, ועצר
כמה רגעים לנוח תחת אחד העצים,
כשקם גילה להפתעתו שכל הכובעים
נעלמו, כשהרים את עיניו הוא ראה את כל
קופי היער משתובבים להנאתם בכובעיו,
הוא החל לרדוף אחריהם אך זה רק גרם
לקופים להמשיך ולהתל בו, בסוף מרוב
תסכול הוא זרק גם את הכובע שלו, ואז
קרה הבלתי יאומן! כל הקופים זרקו גם כן
את הכובעים...
המשל משעשע אך הנמשל אדיר
שלפעמים אנו מנסים לתקן את כל
הסביבה ולזעוק מרה על דבר כזה או אחר,
אך אם נעצור לרגע ונעשה אנו את השינוי
הסביבה תשתנה מאליה! וזהו 'עד שתהא
השלהבת עולה מאליה' זה כלל גדול
בחינוך שאתה תדליק, תתן תס"פתח
והשלהבת תעלה מאליה, אם תשב
לבנאדם על הראש מה לעשות ומה לו,
הטבע הדגי שלו יגרום לו לעשות דווקא
הפוך!
יזכנו השי"ת לשמחת פורים אמיתית
ולבוא אל המלך כמו שאנחנו, אמן.

א פרייליכץ פורים

לתגובות ו/או לקבלת הגיליון מידי שבוע למייל
שלחו בקשת הצטרפות ל:

. holyfire6820@gmail.com

ידועים דברי הזוהר הקדוש שיום
הכיפורים הוא רק כמו יום הפורים, ואם
כבר יום כיפור אז בא נתבונן בהבדל מרתק
ביניהם, ביום כיפור אם אתה לא נמצא
בפינה שלך, אם הסיודור שלך, עם הישיבה
שלך, אתה מרגיש שזה לא זה, אך ביום
הפורים ונהפוך הוא, דווקא אותם אלו
שהגיעו בזכות מצוות 'עד דלא ידע'
למקומות הלא טבעיים שלהם משיגים
את המעלות הגדולות ביותר בפורים.
והוא הוא אשר אמרנו, בפורים זהו מהות
היום, להיות מה שאנחנו בכל מצב ובכל
מקום ושם לשמוח שמחה אמיתית!

**אם תרצו - התחפושת האמיתית בפורים
היא להוציא את כל התחפושות ולהיות מי
שאנחנו!!!**

ידוע מה שאומרים המפרשים על מגילת
אסתר שלא הוזכר בה אפילו פעם אחת
שם ה' והכל ברמזים, כי זוהי מגילת
הסתר, ללמדנו שאפילו בהסתרה שם
נמצא הקב"ה, אך **הרבי מקוצק זי"ע**
מוסיף ואומר שמגילת אסתר נקראת
מגילה משום שהוא לשון התגלות, דהיינו
דווקא מתוך ההסתר הזה אנחנו מקבלים
התגלות גדולה איך הקב"ה מנהל את
העולם, ואם נחבר את זה לדברינו הנ"ל
יורא באור נפלא שזוהי עבודת היום להיות
כמות שאנחנו וזוהי ההתגלות הכי גדולה!
איני יודע אם לכך הייתה כוונת המשורר,
אך השיר הבא הוא ממש הווארט המתוק
הזה:

באתי לפניך אך ריקות ידי
באתי לפניך עם כל חסרונותי
באתי לפניך למרות כל פחדי
וכאשר אבדתי אבדתי
באתי לפניך אך כושלות רגלי
באתי לפניך עם כל עוונותי
באתי לפניך למרות חולשותי
וכאשר אבדתי אבדתי
הגידי מה שאלתך
תגידי מה בקשתך
תגידי מה שאלתך
וינתן לך

בערב שבת קודש תצווה לא הספקתי
לכתוב את הגיליון ועל כך התנצלותי וגם
נעשה השלמה קטנה בהמשך אבל ברצוני
לפתוח בימי הפורים הקדושים והטהורים
שאנו כבר כמעט בעיצומם.

זה שלושים יום'
לא יודע אם זה רק אצלי או גם אצל
אחרים אבל יש כל שנה תחושה כזו שאתה
מגיע לפורים בבום! לא מספיק להתכונן
כמו שחשבת, להתבונן כמו שרצית, וכי',
אולי זוהי מחשבה שמגיעה מהצד הלא
טוב כדי לגרום לאדם לפספס את היום
הקדוש הזה, אך ברצוני להציע בפניכם
כיוון חשיבה אחר

'זה שלושים יום'

בפורים תשפ"ב, שמעתי את הפסוק הזה
מהמגילה 'ואני לא נקראתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום' שוב ושוב, בזכות
לחן נפלא שהולחן עליו, ואז, בעיצומו של
משתה היין, עלה לי ווארט על דרך הצחות
בפסוק זה.

'שלושים יום' זהו מושג שאנו מכירים
מההלכה ששואלין ודורשיין בהלכות החג
שלושים יום קודם החג, ואנו יודעים שכל
פעם שכתוב המלך במגילה הכוונה למלכו
של עולם, אז הפסוק אומר 'ואני לא
נקראתי לבוא אל המלך' אני מרגיש אני
שאני לא מוכן לבוא לפני מלכו של עולם
ביום גדול וקדוש כזה 'זה שלושים יום' כי
לא עשיתי את ההכנה הראויה כמו בכל חג
של 'שלושים יום',

ועל זה אומר מרדכי 'ומי יודע אם לעת
כזאת הגעת למלכות' אדרבה, זה המצב
לראות מי אתה באמת! לרגע הזה חייניו,
ואכן אסתר עונה לו 'ובכן אבוא אל המלך
אשר לא כדת' זהו היום שבאים אל מלכו
של עולם כמות שאנחנו.

מעתה נדע שגם אם אנו בתחושה שאנו
לא נוכנים לימי הסורים, אדרבה, זהו
המצב האידיאלי לימים אלו.

השנה חשבתי להוסיף עוד דבר שבו ניתן
לראות את הנקודה הזאת.

